

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

De personis cum quibus agendum est magis. cap. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Nonò, sollicitè conseruet eos, quos iam in rectum tra-
mitem reduxit, & voce, & per literas (si ita videbitur)
perseuerantiam inculcando. Quod si aliquos ad res spiri-
tuales, puta Confessionem, orationem adducere non pote-
rit, saltem ad opera misericordiæ instiget. Denique in-
uniuersum curet, vt nihil à fine diuinæ gloriæ, & boni com-
munis alienum operetur, nihilq; eorum omittat, quæ ad
hoc conferre videbuntur. Quod si minus opere præstare
possit, saltem voluntate non desit, quin desiderio insatia-
bili maiora appetat; idq; à Christo quotidianis precibus im-
ploret, vt suos defectus suppleat, & media fini suo condu-
cibiliora sibi proponere non dedignetur, neve sua culpa
fieri permittat, vt prædictum finem, vel minimè vel minus
ipse consequatur.

De personis cum quibus agendum est, & quanto tempore.

Cap. III.

Plurimum hoc refert, & in uniuersum hoc dici potest
potius agendum cum ijs, vnde maior Dei gloria, &
communius bonum speratur, quam cum alijs, qui vel mi-
nus in se proficiunt, vel maius bonum impediunt. Ex hac
uniuersali conclusione particulares aliæ non minoris momen-
ti deducuntur.

Primò igitur præter familiaritatem mulierum, & perso-
narum, è quibus aliqua infamiæ nota possit suboriri quam
superius diximus fugiendam: expedit non valde occupari
cum Monialibus, Concionibus rarò, Confessionibus rari-
us, nisi necessitas ab ijs imponeretur, quibus nec potest,
nec debet negari: minus enim illæ egent cum in obsequio Dei
iam suum procedendi modum præscriptum habeant, & vt ru-
musculorum tollatur occasio.

Secundò, neque occupari debet nimium cum illis, qui-
buscum sola spiritualis consolatio ex conuersatione conse-
quitur, quales sunt simplices, etiamsi boni, eorum Confes-
siones excipiendo, cum adsint alij, à quibus maior fructus
speretur, huiusmodi suis Confessarijs sunt relinquendi, etiam
si illis ipsi minus satisfaciant, non quod desit nobis quos-
cumque consolandi desiderium, sed quia maiora bona mino-
ribus impedi non debent.

Ter-

Ad finem di-
uinæ gloriæ
omnia diri-
gat.

Ad finem di-
uinæ gloriæ
omnia diri-
gat.

Ad finem di-
uinæ gloriæ
omnia diri-
gat.

Cum Moni-
alibus quomo-
do agendum.

Cum Moni-
alibus quomo-
do agendum.

Quomodo
circa confes-
siones aliquo-
rum se gerat.

Cum malis,
more medico
rum conuer-
sandum.

Tertiò, familiaritas cum illis, qui aut mali, aut hypocritæ habentur, vt bonum nomen conseruetur contrahenda non est, cum alioquin de eorum profectu parua sit spes, cum ijs enim more Medici duntaxat adhibitis interdum spiritualibus remedijs tractandum est.

Quomodo a-
gendum cum
his qui non
curât nostras
admonitio-
nes.

Quartò, cum ijs qui nolunt adiuuari, & in suis erroribus, aut peccatis obstinati videntur, aut monentes irrident, tempus non videtur conterendum, sed potius cum terrore mortis, & inferni sermonem finiat, vltionem diuinam intentando, nam alioquin cum ijs agere ipsifmet nocet potius propter rerum diuinarum contemptum: & margaritas ante porcos proijcere vetuit Christus.

Magis cõmu-
nitati seruien-
dum quã pri-
uatis.

Quintò, dum potest prodesse communitati in Concionibus, aut lectionibus non est priuatis negotijs illud impendendum, id est, audiendis Confessionibus, vel similibus. Quod si tempus superfit, & vires suppetant, tunc potest, imò debet priuatorum vtilitati consulere.

Cum quibus verò magis agendum sit dicam.

Cum Princi-
pibus quomo-
do agendum.

Primò, agere cum Principibus secularibus, cum qui apud eos auctoritate valet, & gratia, modo alienus sit à curiositate, atque intentione sincerus sit, valde communi bono prodesset, nam qualis Princeps, talis populus: & bona quæ in ipsos conferuntur, magna ex parte in subditos redundant, partim exemplo, partim potestate, qua multa mala exterminari possunt, multa bona induci, quanto autem hæc conuersatio erit spiritualior, tanto in Domino vtilior.

Cum Præla-
tis.

Secundò, procuranda est amicitia primò cum Prælati, & Ecclesiasticis, vt cum Episcopo, & eius Vicario, quorum ipse operarius, auctoritate ac ope indiget, cum ipsi sint Pastores Dominici gregis, ex quorum benevolentia collecta, abundantior animarum fructus erit expectandus.

Cum his qui
auctoritate
valent.

Tertiò, agendum est etiam cum ijs, qui auctoritate valent, siue Ecclesiasticis, siue secularibus, nam eiusmodi homines si boni sint reliquos, & spiritualiter, & temporaliter multum adiuuare possunt. Et præferenda est horum conuersatio, si adiuuentur, ei quæ cum popularibus habetur, si vtrisque satisfieri non possit. Idem de Rectoribus animarum, scholarum, & similibus intelligendum est.

Cum his qui
bene audiunt.

Quartò, cum viris qui benè audiunt, qui probitate vi-
tæ, do-

da, quæ breuiter subiiciemus.

Vbi, & cum
quibus plus
temporis im-
morandum.

Primò, considerandum est personæ, vel rei momentum, nam ijs quæ cultum diuinum, & proximi vtilitatem magis promouent, cæteris paribus plus temporis est impendendum.

Iuxta ratio-
nē negotij.

Secundò, consideranda est necessitas, quam negotia exigunt, vt maiori necessitati tempus longius impendatur: rationem tamen sui ipsius habere debet, nec enim supra vires, aut sanitatem corporis, ac animi rem vllam suscipere debet, perspecta non solum præsentis habitudine, sed etiam futura.

Tertiò, cognoscere debet eorum, cum quibus tractat ingenium, nam expedit, aliquibus sui desiderium relinquere: alijs verò frequentior conuersatio conuenientior est.

Ne nimis fe-
rinet.

Quartò, sit parcus temporis, nec illud vnquam temere consumat extra diuinum seruitium, ad quod & laborem, & quietem, cæterave dirigat.

Quintò, caueat ne tempus negotijs, desiderio cito finendi detrahat; sic enim ea quæ semel inchoauit infecta relinqueret, & quamuis ipsius desiderium ad omnia pia opera sese extendat, tamen rebus præsentibus necessarium tempus non deneget, etiam si tardius finiatur. Denique & si frequentius Auditorium cæteris paribus minus celebri est præferendum, non tamen ob Auditorum paucitatem animum despondeat, potens est enim Deus fructum etiam ad remotiores, & absentes extendere: præterquam quod ea res humilitatem, & longanimitatem Concionatoris magis exercet.

Quæ adiumenta, seu media tenenda sint ad proximorum salutem. Cap. 1 V.

Primò in communi, postea in particulari de aliquibus medijs agemus.

Media in vni-
uersali, quæ
sunt Interna.

Media in communi quibus vtetur operarius ad animarum lucrum, partim sunt interna, vt charitas, & propria perfectio, efficax desiderium salutis proximorum, spes in Deum, & oratio, quæ inde oriatur, de quibus actum est in primo cap.